

31.

Ibid. in OD 199/200:

ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις — — —

Τουτέστι τὸ τῶν κακῶν ἔσχατον. ἀναιδεΐας γὰρ κρατη-
σάσης καὶ φθόνου τῶν ἀνθρώπων, πάντη τὸ γένος ἡμῶν
ἀπολιπεῖν αἰδῶ καὶ νέμεσιν· τούτων γὰρ ἀπόπτωσίς ἐστιν 5
ἢ ἀναΐδεια καὶ ὁ φθόνος, ἀλλ' οὗτος μὲν εἰδωλον ὢν νεμέ-
σεως (δοκεῖ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῖς παρ' ἀξίαν εὐτυχοῦσιν
ἀγανακτεῖν), ἢ δ' ἀναΐδεια οὐχὶ εἰδωλον τῆς αἰδοῦς ἀλλὰ
τὸ ἐναντιώτατον πρὸς αὐτὴν ὑποκρινόμενον τὴν παρρη-
σίαν. . . . καλῶς οὖν καὶ Πλάτων (CAF I. 660) ἐρωτηθεὶς 10
τίποτε προσγέγονε τοῖς κατ' αὐτὸν ἀνθρώποις, ἀπεκρίνατο
μὴ αἰσχύνεσθαι κακοὺς ὄντας. ὅτι δὲ θεῖον πρᾶγμα καὶ ἡ
νέμεσις, δηλοῖ τὸ καὶ θεοῖς αὐτὴν ὑπάρχειν· νεμέσησε δὲ
πότνια Ἥρη φησὶν ἢ ποιήσεις (Θ 198). φθόνος δ' ἔξωθεν
θείου χοροῦ παντός. 15

32.

Ibid. in OD 214—215:

ὑβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδέ μιν ἐσθλὸς
ῥηιδίως φερέμεν δύναται βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς.

Λέγει δὲ ἐσθλοὺς οὐ τοὺς τῇ τύχῃ καὶ τῇ δυνάμει προ-
έχοντας, ὡς φησι Πλούταρχος, ἀλλὰ τοὺς κατ' ἀρετὴν
προέχοντας, ἐκ τούτου μᾶλλον δεικνὺς τὴν ὑβριν ἀφόρητον. 5
*οἱ μὲν γὰρ ἐν δυνάμει καὶ σφόδρα δυσχεραίνουσιν ἐπὶ ταῖς
ἐκ τῶν ἀσθενεστέρων εἰς αὐτοὺς ὑβρεσιν· οἱ δὲ κατ' ἀρετὴν
ζῶντες καὶ ταύτας τὰς ὑβρεις διαπτύουσιν. οὐδὲ γὰρ
χείρων ἐγώ, φησὶν ὁ Σωκράτης, ἂν ὁ δεῖνα ἐπὶ κόρρης
πατάξῃ με ἀδίκως.* 10